

[Smørum.]

dinger, der er fremkommet fra forskellig Side mod det Lovforslag, vi behandler, kan jeg fatte mig ganske kort.

Det ærede Medlem Hr. Duborg talte ved denne Lejlighed, som vi jo saa ofte hører det, om Nedsættelse af Ejendoms-skatteerne. Det sker næsten hver Gang, vi behandler Lovforslag vedrørende Landbrugets Forhold, at Venstre fremsætter Krav herom, og man fremsætter det altid paa en Maade, som om der ikke var andre Borgere i Landet, der betalte Ejendomsskatte, end Landbrugerne. Det er jo fuldkommen forkert. Hvis vi ser paa de Ejendoms-skatte, der betales til Staten, viser det sig, at Landmændene ikke betaler Halvdelen af denne Skat. Og ude i Kommunerne — det er jo i Kommunerne, den Skat, som Landbruget betaler, betyder noget — har Venstre og Konservative Flertal og kan bestemme, hvor stor en Del af Kommunens samlede Skattebehov der skal udskrives paa Ejendomme, og hvor stor en Del der skal udskrives som personlig Skat. Jeg kan oplyse det ærede Medlem om, hvis han ikke ved det, at der kun er 66 af Landets 1 200 Landkommuner, hvor Socialdemokratiet har Flertal og altsaa kan bestemme Skattefordelingen. I langt det overvejende Antal af Landkommunerne er det Venstre og de Konservative, Landmændene selv, der bestemmer, hvorledes Skattefordelingen skal være. Derude, hvor det er praktiske Kommunalnænder, der skal træffe Afgørelse om Spørgsmaalet, ser man ikke dette Krav om en Lettelse af Ejendomsskatteerne blive fremsat.

Det ærede Medlem mente, at dette Spørgsmaal særlig hørte hjemme ved det foreliggende Lovforslags Behandling, idet han vil have, at man skal betragte Ejendomsskatteerne som en Prioritet, der er at sammenligne med anden Gældshæftelse paa Ejendommene. Jeg har ikke noget imod, at Ejendomsskatteerne kaldes for en Prioritet, jeg kan godt gaa ind paa den Betragtning, at det er en Samfundsprioritet, en Prioritet, som den besiddelsesløse Befolkning har i Danmarks Jord. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at han skal ikke regne med, at Arbejderpartiet uden videre vil være med til at gennemføre Lettelser i denne Prioritet til Fordel for Kapitalmagten.

Det ærede Medlem — eller maaske var det det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen — var inde paa, at der var en vis Forbindelse mellem Ejendomsskatteerne og Prioritetsgælden. Ogsaa denne Betragtning

vil jeg gerne gaa ind paa, for der er en Forbindelse. Enhver, der ved, hvordan Forholdene har udviklet sig ude i Landbruget, ved, at efterhaanden som man afløste de faste Skatter, Hartkornsskatteerne, gik Gælden ind og tog Skattekornets Plads, og det, som man sparede i Skatter, kom man af med i øget Rentebyrde. Saadan har Forholdene udviklet sig, og det ærede Medlem skal ikke vente, at vort Parti vil gaa med til en Lettelse af Ejendomsskatteerne til Fordel for Privatkapitalen. Noget andet er, om man i Tider, hvor der er ringe Indtjeningsmuligheder for Landbruget, kan komme ind paa et System, hvorved man beregner Skatteerne efter den Evne, som Landbruget paa det paagældende Tidspunkt har til at betale. Det har vi været inde paa forsøgsvis, vi har prøvet det med Amtsskatteerne, og det er muligt, at man paa dette Omraade kan gaa videre.

Jeg forstaar ikke, at man, naar man vil kritisere Ejendomsskatteerne, gør det i Forbindelse med en Kritik af Udligningsloven. Det var baade det ærede Medlem Hr. Duborg og det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen stærkt inde paa. Udligningsloven var altsaa efter de ærede Medlemmers Mening noget, der havde haft uheldige Virkninger. Hver eneste praktisk Kommunalmand ved, at i de Kommuner, hvor Jorden og Befolkningen var fattigst, havde man de højeste Grundskyldspromiller og de højeste Ligningsprocenter, og i de Kommuner, hvor de mange Millionærer boede, havde man den lave Grundskyldspromille og den lave Ligningsprocent. Det, der er sket ved Udligningsloven, er, at de rige Kommuner har maattet hjælpe de fattige Kommuner, og det synes jeg er et godt System. Jeg havde ikke ventet at møde en saadan Kritik fra Venstres og konservativ Side. Jeg vil advare imod, at man gør dette Spørgsmaal om Ejendomsskatteerne til mere, end det er, for enhver, der har praktisk Kendskab til Forholdene, ved, at i Forhold til, hvad Rentebyrden betyder for de forgældede Landmænd, betyder Ejendomsskatteerne ikke saa forfærdelig meget.

Jeg tillod mig at sige i de indledende Bemærkninger, jeg gjorde, at dette Lovforslag formentlig vilde blive mødt med Tilslutning fra alle Sider, og jeg har faaet Ret i denne Spaadom. Og naar det er Tilfældet, synes jeg ærligt talt, at de Ting i Lovforslaget, som man ønsker nærmere undersøgt og overvejet, kan vi med meget større Udbytte drøfte i Udvalget i Stedet for at fortsætte Diskussionen om dem her.